

Znane fakty zostają wówczas rozpoznane w nowym świetle i w nowych relacjach. Taki przełom Tomasz Samuel Kuhn nazywa „*Gestalt-switch*” i porównuje go z ...objawieniem religijnym.

W historii nauki szczególnie bliski sercom Polaków był przełom kopernikański, który stworzył nowy paradygmat kosmologiczny i światopoglądowy.

Książka Karen Bellenir odkrywa nową matrycę myślenia onkologicznego, które wychodzi od strony chorego i leczonego na nowotwór. W tym paradygmacie onkologia nie jest nauką o narzędzie zmienionym nowotworowo, ale o chorym na nowotwór. Taki paradygmat nie tylko konweniuje z filozoficznymi założeniami humani-

zmu, ale wydaje się być bardziej racjonalny wobec wyzwań nanotechnologii. Dokładnie taki sam paradygmat sformułował 40 lat przed wydaniem książki Karren Bellenir prof. Tadeusz Koszarowski (1915-2002). Książka ta jest więc praktycznym przykładem realizacji humanistycznego paradygmatu, zaproponowanego przez nestora polskiej onkologii. Tym bardziej warto zatem pokusić się o jej sprawne przetłumaczenie na język polski.

Dr med. Wiktor Chmielarczyk

Kierownik Samodzielnej Pracowni Edukacji Onkologicznej
Centrum Onkologii – Instytutu im. M. Skłodowskiej-Curie
w Warszawie

„Przedstawiciele nauk medycznych członkowie Towarzystwa Naukowego Warszawskiego w latach 1907-1952”

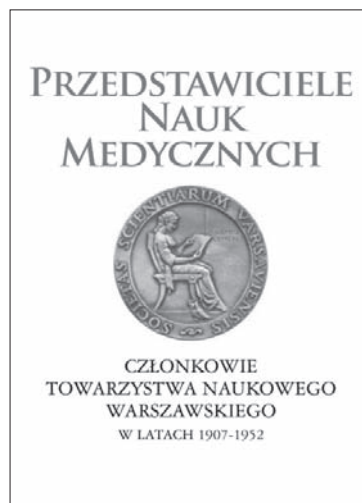
Andrzej Śródka, Edward Towpik

NOWOTWORY Journal of Oncology 2007, 57: supl. 6
PL ISSN 0029-540-X

Publikacja ma na celu uczczenie stulecia Towarzystwa Naukowego Warszawskiego (TNW) i stanowi suplement czasopisma *Nowotwory*, pod redakcją Edwarda Towpika.

Towarzystwo powstało 25 listopada 1907 roku, działało do roku 1952, zostało reaktywowane w roku 1981. Przypomina o tym przedmowa E. Towpika, która podkreśla rolę lekarzy w powstaniu i działaniach Towarzystwa. Wśród założycieli byli dwaj lekarze: Henryk Fryderyk Hoyer i Ignacy Baranowski, w którego mieszkaniu odbyło się pierwsze walne posiedzenie i znalazła się siedziba Towarzystwa. Sekretarzami generalnymi byli interniści: Stefan Marian Jakowski i Władysław Janowski, chirurg Leon Kryński został wiceprezesem.

Książka przedstawia noty biograficzne 107 członków Towarzystwa (poza żyjącymi), przedstawiciele różnych nauk medycznych. Każda nota podaje daty oraz miejsca urodzenia i śmierci, kolejne stanowiska zajmowane na uczelniach (docent-profesor), najważniejsze osiągnięcia, charakter przynależności do Towarzystwa (członek rzeczywisty-zywy, z datami powołania), jak również członkostwo naukowych akademii (AU-PAU, PAN). Wśród medyków przeważają przedstawiciele nauk podstawowych (40, w tym 7 mikrobiologów i 6 anatomopatologów), dziedzin zachowawczych (30, w tym 13 internistów), nad przedstawicielami dziedzin zabiegowych (16 chirurgów, w tym 6 ogólnych) i biologicznych (17, w tym 10 embriologów i 7 biochemików). Kolejność nazwisk jest związana z chronologią dat nominacji. Członkami Towarzystwa było też pięciu historyków i filozofów medycyny: Władysław Biegański, Józef Bieliński, Henryk Nusbaum, Franciszek Dowmont Giedroyc i Ludwik Zembruski. Wiele nazwisk to uczeni rangi krajowej lub/i światowej. Tylko 28 not biograficznych zaopatrzone w wizerunki uczonych, fotografii

dalszych mogło zabraknąć w aktach Towarzystwa, jednak niektóre (np. Ludwika Hirszfelda czy Rudolfa Weigla) można było pozyskać z innych źródeł.

Wydawca zapewnił książce piękny kremowy papier, klarowną dyspozycję treści, czytelną, zróżnicowaną krojem i wielkością czcionkę, dobrą reprodukcję zdjęć, bardzo ładną, półsztywną-kartonową okładkę z dwoma barwami liter tytułu książki oraz reprodukcją medalu z godłem Towarzystwa. Graficznego opracowania dokonał Jacek T. Walczak.

Książka jest cennym źródłem informacji o członkach Towarzystwa, zwłaszcza dla historyków medycyny i jej różnych dziedzin.

Prof. dr hab. med. Henryk Gaertner
Kraków